

ličenja (do Khrystusoweho naroda) založichu. — 2. Wobsydstwa jednotliwcow-ryčerjow (ně. Rittersitze), kiž w času 200 do Khr. hač 500 po Khr. nastachu po přikładze germanskich (němskich) ryčeřskich sydlišćow; Serbsey načolnicy nawuknychu a přiswojichu sebi to wot přećahowacych germanskich hordow a jich wójwodow a ryčerjow. Mjena tajkich wobsydstwow su *singularia* a wukónčeja so na: a) -ow, — b) -in (-yń), — c) jī, jǎ, jō, — d) ŋ, -nja, njo. — 3. Wudwory abo wutwary (ně. Abbau-Ausbau-siedlungen); tute nastachu na ladach, wosykach, lěsowych wukopaniščach (trjebiščach) a wupalniščach (ždžarach) w času wot 500—1000 po Khr. a zdžěla samo hač do poslednich lětstotkow. Wone su zwjetša po ležomnosći pomjenowane, na kotrejž nastachu, a su tohodla we swojej tworbje najbóle wšelakore, haj buchu husto samo z kóncowkami rodžinstwow a wobsydstwow wuhotowane, štož je dotalnych wułożowarjow městnych mjenow kaž Gust. Haya a P. Kühnela zamyliło a k cyle wopačnym a džiwnym wukładowanjam zawjedło.

Spodźiwanje a dwělowanje móže pak dale wubudzić to, zo su wšelake rodžinske a wobsydne sydlišća z křesćanskimi křćeńskimi mjenami svojich načolnikow abo wobsydnikow pomjenowane, hdyž su tola w pohanskem času našeje krajiny nastale kaž na př. Janecy, Jeńkecy, Matyjojce, Mikušojce. — Kukow, Mikow, Jankow, Mučow; Jurin, Karlin. To pak pokhadža z toho, zo w starem času hač do 12. a 13. lětstotka po Khr. rodžinske a wobsydne wsy často ze svojimi načolnikami a wobsydnikami, hdyž nowych dostachu, tež swoje mjena přeměnichu po svojich nowych wodžerjach so pomjenowawši. Wudwory po ležomnosćach pomjenowane pak swoje při založenju dostate mjeno njepräměnjene zakhowachu a zdžeržachu, na př. Khrósćicy, Brězow, Zhorjela; Keřkojce, Kołpin, Łukow.

Tu chcu tež na to pokazać, zo ma naša Delnja Łužica wjele wjacj wudworow hač rodžinskich a wobsydných wsow serbskeho mjena, štož je z wěstym dopokazom za to, zo bu Delnja Łužica pozdžišo hač Hornja Łužica wot našich prawótcow wobsydlena a wobdžěłana dla svojich mnohich bahnów, tymješćow („Błotow“) a pěskownišćow, kotrež wjele džěla a prócy trjebachu, doniž buchu přihódne a připrawjene za sydlišća. Tola běše tež Delnja Łužica wot našich wótcow zwjetša tak wobsydlena kaž hišće džensa je, prjedy hač w 9.—13. lětstotka po Khr. pod knjejstwo němskich dobywarjow přińdže.

Po podćisnjenju Serbow pod němske knjejstwo přičežechu w 12.—14. lětstotku wot wječora němscy kolonisci